

Berg: Til det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) skal jeg kun udtale en Tak for hans Udtalelser idag. Jeg tror, at hans personlige og politiske Stilling er sandere, naar han, om end aabenbart gennem en Række af Misforstaaelser, kommer til at indtage en Stilling kontra mig, end naar han, som han yttrede, tidligere har fulgt mig. Hvad angaar iøvrigt de Bemærkninger, som ere fremsatte af de ærede Forslagsstillere, kan jeg kun beklage, at jeg ved de saglige Bemærkninger, jeg har tilladt mig, har bragt de Herrerens Sind i et saadant Oprør. Det var ikke min Hensigt, og jeg skal ikke yderligere lægge Id under Rjebelen ved de Bemærkninger, jeg nu gjør. Kun skal jeg, idet jeg skal komme ind paa en nærmere Omtale af Ordlyden og Indholdet af den midlertidige Bevillingslov, ligeoverfor det ærede Medlem fra Møen (Vossén) og hans Udtalelse af Forundring over, at dette Forslag har kunnet fremfalde nogen politisk Debat, spørge: Er det da en Misforstaaelse, at dette Forslag er kommet frem som en Frugt af den hele Situation, som er skabt i de tre forløbne Maanedere? Det forekommer mig, at en Række Antydninger her i Salen og i Pressen noksom angive det. Er dette Forslag, for at bruge et andet Udtryk, ikke en af de Granater, — lavet i et politisk Laboratorium — man har tænkt sig udfaldt mod Reaktionen, ganske vist i saa Fald udfaldt fra en Salonkanon og ikke fra noget farligt Vaaben? Skulde denne Forudsætning, være feil, — den kan ikke være feil, hvis de Antydninger om Forbindelse med Finanslovsforlaget for 1878—79 ere rigtige, som ere fremkomne baade i Forhandlinger og Pressen — og det altsaa rent og bart er et lille udfyldigt Lovforslag, der er uden al Sammenhæng med Situationen, saa maatte de Herrer have motiveret det paa en anden Maade, og saa kunde de Bemærkninger, jeg har gjort, ogsaa være affaarne endel, men saa er der et Andet tilbage, saa maatte de Herrer ikke have undladt at give os noget som helst Motiv for, hvorfor vi overhovedet skulde have dette Lovarbejde ind, hvorfor just nu en Position i Folkethinget, som ikke er mange Maanedere gammel, skulde saaledes absolut forandres, som det her er Tilfældet. Hvad angaar det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Bille), saa (S k e m m e r: Københavns Amts 5te Valgkreds (Vollstein), — ja, det er rigtigt, jeg vil indrømme, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds tager lidt mildere paa de vedkommende Forhandlinger, dette ærede Medlem føler sig ikke saa indgaaet med dem, som det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds — da forekommer det mig, at hans Foredrag bar Præg af, at han havde hørt Tale om mine Udtalelser her i Salen men ikke selv hørt dem, og i saa Fald skal jeg tilgive ham hans Outreeren og Omfkrivninger af forskjellige Ting, jeg skulde have sagt. Derimod kan jeg meget godt forstaa, at det

ærede Medlem ikke er fornøjet med min Stilling her, uagtet han dog ret beset skulde være taknemlig for den. Han har derhos ogsaa misforstaaet mig. Jeg har udtryffeligt erklæret ham, at ligeoverfor Majoriteten her i Salen, der dannede sig om den 8de November, — hvad jeg ikke har udtalt nogen Bebreidelse over men alene har omtalt — ligeoverfor denne Majoritet, ikke lige overfor Forslagsstillerne, men overfor den Situation, som er skabt, mente jeg at burde forholde mig loyalt neutral i alle de Punkter, som vedkomme Finanslovene for 1877—78 og 78—79, ligeoverfor Ministeriet og de Herrer, idet de da maatte bære Ansvarer derfor efter den Situation, de have skabt, og det, siger jeg, endogaa i en vid Udstrækning; hvor vid den vil blive, er en anden Sag, og hvilken Motivering og Kritik der bliver nødvendig, det vil vise sig, naar det kommer til at foreligge; i den Henseende binder jeg mig ikke men vil udøve en loyal Kritik, for at de Herrer kunne have den fulde Fornøielse, den hele Gevinst af den Situation, de skabe. Jeg er ind til at bære Tabet for Demokratiets Sag af denne Situation, og de Herrer maa tage hele Gevinsten for deres og Andres Anstuelser; desværre maa vor Sag, saaledes opfatter jeg det, lide vunderer, men et Tab tager jeg Del i. Dette er Si. Naar de Herrer vare komne med en Finanslovsbetænkning og havde sagt: i Kraft af det Ansvar, vi have paataget os, og den Betragtning, vi have af Situationen, saaledes som vi nu engang have ledet den under det nuværende Ministerium, optage vi intet Stridspunkt om Kronborg Amtstue paa Finansloven for 1878—79, men frasalde det, ligesom vi have gjort for 1877—78 — thi hvorledes det ærede Medlem for Veire end omfkrøder det og siger: „Vi have ingen Finanslov, saa bliver det det Samme, Spørgsmaalet, de omfkrødie Punkter, er borte for 1877—78, det er faktisk, det andet er en Beg med Ord — naar de Herrer havde gjort dette, naar de havde sagt: Vi opgive Folkethingets Stilling paa det Punkt, vi tage imod den Ydmygelse, den Tilfidsættelse af Thingets Værdighed i dette Punkt ifølge Situationen, saa siger jeg, at jeg for mit Vedkommende havde forholdt mig neutral, men dertil have de Herrer ikke indskrænket sig, og det tror jeg, at det ærede Medlem for Møen (Vossén) ogsaa vil forstaa. For at lette det Ansvar, som de troede kunde ligge deri — uagtet det var en meget klar Stilling, som jeg i og for sig efter Situationen kunde finde ganske naturlig, — ville de Herrer have en Grund til ikke at optage denne Sag — saaledes opfatter jeg den politiske Stilling — og for at have en Grund til at frasalde den, ville de have Sagen ordnet, men det er paa en, efter hvad jeg har paavist, meget uheldig Maade, og langt fjernet fra, hvad Folkethinget før har vedtaget. Derfor forlange de et Dobbelt af os, de gjøre et dobbelt Angreb paa Folkethin-